

SOPRONI EGYETEM

**Az 1997-ben tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza**

**Sopron
1997**

BEVEZETŐ

Mindnyájan voltunk egyszer az Akadémián - énekelték elődeink és énekeljük mi is az ősi, selmeci diákéneket. Az Alma Materhez való vonzódás, az Alma Mater tisztelete nemzedékről nemzedékre száll át. Ez az érzelmi kapcsolat kétoldalú, mert nemcsak az Egyetem padjait elhagyó valétánsok tartják meg kedves, kitörölhetetlen emlékként az itt eltöltött, életük talán legkedvesebb éveit, de az Alma Mater sem feledkezik meg az itt felnőtt nemzedékekről.

Ennek egyik hagyományos megnyilvánulása, hogy minden évben a tanévnyitó ünnepségen tiszteletdiplomát nyújt át az élet szakmai és társadalmi viharait átélte idős kollégáknak. Különösen vonatkozik ez az 1947-ben végzett erdőmérnökökre, akik friss oklevelükkel az újjáépítés, a társadalmi és gazdasági átalakulás feladatának megoldásával kezdték meg munkájukat.

A munkában megfáradt, de meg nem öregedett kedves erdőmérnök kollégák 50 év után arany-, 60 év után gyémánt- és 65 év után vasoklevél tiszteletdiplomában részesülnek.

Az 1997-98. évi tanévnyitó ünnepségen nagy örömünkre 1 gyémántoklevél és 17 aranyoklevél adományozására, illetve átadására kerülhet sor. Vannak, akik egészségi állapotuk, vagy a nagy távolság miatt, sajnálatunkra, személyesen nem vehetik át megérdemelt tiszteletdiplomájukat.

Az Alma Mater tisztelettel fejet hajt idős gyermekei előtt és ezen az úton is megköszöni életművüket. Munkájukat, életüket példaként a fiatal generációkkal meg kívánja ismertetni. Ennek jegyében adjuk közre kiadványunkat, szolgáljon mindenkinek támaszul, adjon erőt a mindennapi, ma sem problémamentes munkánkhoz.

Sopron, 1997. szeptember hó

Jó szerencsét!
Üdv az erdésznek!

Dr. Varga Ferenc
tanszékvezető egyetemi tanár
a tiszteletdiplomák ügyintézője

Gyémántoklevél tisztelet diplomában részesül

Gereben János (1910) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1114 Budapest, Ulászló u. 38. V/6.

Okl.sz.: 60 Kelte: 1937. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1937-ben szerezte meg. Ezt megelőzően anyagi nehézségei miatt az OEE-nél vállalt állást 1935-ben. 1938-39-ben a Debreceni Erdőigazgatóságnál mint alföld-fásító havidíjas erdőmérnök dolgozott. 1939 elején az Ungvári Földmérési Felügyelőségénél királyi mérnökgyakornok, majd a Latorca Rt. Szarvasházi Erdőgondnokságnál mint beosztott erdőmérnök teljesített szolgálatot.

1939-1941 között a sátoraljaújhelyi Erdőfelügyelőségénél királyi segéderdőmérnök. 1941-ben az FM tűzifaforgalmi osztályához rendelték be, ahol 1944-ig dolgozott. Ekkor behívták és mint mérnök zászlós a XI. erődítési parancsnokságnál szolgált Csapon. Itt fenyőrönkök tutajozás útján való leszállítását végezte három fűrészüzembe. A háború befejezése után orosz hadifogságba esett, ahonnan 1947. nyarán érkezett haza. Ezt követően a Budapesti Erdőigazgatóság Műszaki Osztályához került beosztásba. 1949-ben a Duna ártéri Erdőigazgatóság műszaki osztályának vezetője, ahonnan átszervezés miatt 1950-ben a vállalat részéről történt felmondás után távozott.

1951 márciusában a BÁNYATERV Geodéziai osztályára került mint csoportvezető mérnök. Itt 26 éven keresztül dolgozott külszíni, bányabeli és ipari felméréseken. Ennek során függőleges és lejtős aknák helyszíni, valamint bányaudvar létesítményeinek kitűzéseit, építménymérési felméréseket, és kisajátítások geodéziai munkáit végezte, végül a Gellért-hegyi víztározó betonozásához a kitűzéseket végezte.

Munkáját a 60-as években vállalati és a Magyar Bányászat Kiváló Dolgozója kitüntetésekkel ismerték el. 1974 elején a Geodéziai osztály vezetője lett és 1975. április végén mint műszaki tanácsadó ment nyugdíjba.

1987-ben aranyoklevelet kapott.

Aranyoklevél tisztelet diplomában részesülnek

1. Dr. Fírbás Oszkár (1923) okl. erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Hunyadi J. u. 13.

Oklsz.: 321 Kelte: 1947. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai tevékenységét már oklevele megszerzése előtt 1945-ben a Szegedi Erdőigazgatóság Műszaki Osztályán megkezdte. 1947 óta folytat szakmai oktatási munkát az ország különböző középfokú erdészeti szakiskolaiban. Így Esztergomban, Szolnokon, majd 1951-től Sopronban tanított. Ebben a minőségben tanár, szakvezető, igazgató és vezető tanár volt. Oktatómunkát más intézményeknél is folytatott, így Gödöllőn, Mosonmagyaróváron, Sopronban egyetemi előadó és a vadgazdasági szaktechnikus képzés vezetője volt.

Oktató munkája mellett szinte állandóan továbbképezte magát. 1969-ben erdőmérnök tanári, 1978-ban tájrendező és környezetvédő szakmérnöki oklevelet szerzett. 1961-ben felsőfokú gombaszakértői címet kapott. 1975-ben pedig műszaki doktori címet szerzett.

Több szakközépiskolai tankönyvet írt, ill. társszerzőként részt vett azok elkészítésében. Mintegy 80 szakmai tanulmány, cikk írója. Szakberkekben nemcsak mint nemzedékek kimagasló oktatója, de mint szakíró is országos elismertséget szerzett.

Társadalmi tevékenysége is kiemelkedő. Közel 50 éve tagja az OEE-nek, amelyben vezető funkciói is voltak.

Munkásságát az állami elismeréseken (Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója, Oktatás Kiváló Dolgozója, Az Erdészet Kiváló Dolgozója, a Minisztertanács Kiváló Munkáért jelvénye) kívül számos szakmai elismerés is jelzi. Így a Kaán Károly Emlékérem, az Apáczai Csere János Díj és a Bedő Albert Díj tulajdonosa.

2. Horváth Emil (1920) okl. erdőmérnök

Címe: 7500 Nagyatád, Petőfi tér 21.

Oklsz.: 319 Kelte: 1947. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Első munkahelye a győri Erdőgazdaságnál volt, majd egy év után erdőrendezőként a Bakonyban üzemterveket készített 5 éven keresztül. 1953-tól Mosonszentjánoson, majd Kapuváron dolgozott 1955-ig. Ezt követően a Mosonmagyaróvári Erdészethél műszaki vezető 1960-ig.

1960-tól Somogyban vállalt munkát, a Ladi Erdészethél műszaki vezető. Még ebben az évben szakfelügyelő Nagyatádon. 1968-tól erdőrendezési felügyelő. Itt két erdészet, egy állami gazdaság és mgtsz-ek felügyeletét látta el. 1980-ban nyugállományba vonult.

Szép eredményeket ért el a tsz-ek erdőgazdálkodása szakszerűségének a megteremtésében és kiemelkedő az erdőtelepítő tevékenysége is. Munkásságát két partk (Mike és Kisbajom) létesítése is maradandóvá teszi.

Nyugállományba vonulása után 10 évig a lábodi mgtsz-nél és 13 évig a Kutasi Állami Gazdaságnál végzett szakmai munkát. Munkásságát Kiváló Dolgozó kitüntetéssel és Fásítási Emlékéremmel ismerték el.

3. Jancsó Gábor (1923) okl. erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Olajmunkás u. 3.

Okl.sz.: 312 Kelte: 1947. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. 1947 és 1969 között Zalaegerszegen működő különböző elnevezésű erdészeti irányító szerveknél dolgozott mint napidíjas beosztott szakelőadó, beosztott mérnök, műszaki előadó, műszaki csoportvezető, majd főmérnök.

1970-74. között Zalaegerszegen az EFAG igazgatóhelyettese. 1974. októberétől a MEM Zalaegerszegi Erdőrendezőség igazgatója, majd ugyanitt az Erdőfelügyelőség igazgatója.

1984-ben nyugállományba vonult.

Szakmai munkássága elsősorban a műszaki területre terjedt ki, így feltáró utakat, rakodót, iparvágányt épített és szolgálati lakások építését vezette.

1975-től Zalaegerszegen a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán oktatott és 1989-ben címzetes főiskolai docensi címet kapott. 1973-ban felsőszintű vezető továbbképző tanfolyamot végzett, szakdolgozatát kiváló eredménnyel védte meg.

Szakképzett idegenvezető, amelyet még jelenleg is folytat.

Munkásságát több ízben Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el és megkapta a Munka Érdemrend Bronz fokozatát is.

4. Janó István (1922) okl. erdőmérnök

Címe: 6721 Szeged, József A. út 34.

Okl.sz.: 303 Kelte: 1947. április 25.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkásságát a Szegedi Erdőrendezőségen kezdte, majd 1952-ben a hódmezővásárhelyi Erdőtelepítő Állomáson, ennek megszűnte után a Szegedi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott.

1955-ben áthelyeztette magát földmérői munkakörbe, ahol 12 évig dolgozott. A Honvéd Térképészeti Intézetnél dunántúli alappontsűrítési munkát végzett.

1967-től a Kőolaj és Gázipari Tervező Vállalat szegedi kirendeltségén dolgozott mint földmérő. Itt 1970-től szakosztályvezető, majd 1971-től irányító ellenőr.

1982 végén nyugállományba vonult.

Ezt követően még két évig az OLAJTERV-nél vállalt munkát, majd félévet a BGTV szegedi kirendeltségén dolgozott. 1985-90. között a Szegedi Textilműveknél rendszerszervező.

Szakmai téren több geodéziai számítási újítást készített, többször részt vett az FM által kiírt országos geodéziai pályázaton, ahol két alkalommal pályadíjat is nyert.

Munkáját két alkalommal Kiváló Dolgozó Kitüntetéssel és a Bányász Szolgálati Érdemérem Bronz fokozatával ismerték el.

5. **Kádár Zsombor** (1923) okl. erdőmérnök

Címe: R-4300 Tg.Mures, Str.Dózsa Gy. 93.

Okl.sz.: 311 Kelte: 1947. június 28.

meghalt!

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkásságát Zalaegerszegen napidíjasként kezdte meg, majd 1948-tól Marosvásárhelyen az Erdőipari Vállalatnál mérnök.

1948-54. között Kézdivásárhelyen, majd Csíkszeredán szaktechnikumi tanár.

1955-től 1966-ig Marosvásárhelyen az Erdőipari Tröszt tervező csoportjának a vezetője. 1966-83. között állami munkavédelmi felügyelő.

1983-ban nyugdíjazták.

Mint szakoktató kiterjedt szakírói munkát folytatott. A romániai magyar erdészeti és munkavédelmi szakirodalom megteremtője és újjászervezője, amelyben elvülhetetlen érdemeket szerzett. Román-magyar szakszótárt is összeállított.

Szalcikkei az erdészeti szállítás témaköréből jelentek meg szakfolyóiratokban és népszerűsítő cikkeket írt napilapokban. Szakmánk csaknem valamennyi ágazatából írt, szerkesztett műveket.

Szakmai-társadalmi tevékenysége mellett tagja az Erdélyi Múzeum Egyesületnek és az RMDSz-nek.

Munkáját több díjjal, kitüntetéssel ismerték el és megkapta az EFE Pro Universitate Soproniensi kitüntetést is. A romániai magyar nyelvű szakmai szellemi élet ismert és elismert személyisége.

6. **Kálmán István** (1924) okl. erdőmérnök

Címe: 7629 Pécs, Corvin u. 23.

Okl.sz.: 315 Kelte: 1947. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. 1947 és 1953. között a szombathelyi Állami Erdőgazdaságnál, majd a helyi tanács építési osztályánál dolgozott különböző beosztásban.

1953-ban átképzősnek jelentkezett a Bányamérnöki Szakra, majd annak elvégzése után és az átképzés ideje alatt is a Mecseki Szénbányák területén bányamérnökként tevékenykedett.

31 évi bányászati szolgálat után 1984-ben nyugállományba vonult.

7. **Martinkovics Antal** (1920) okl. erdőmérnök

Címe: A-7453 Steinberg/Dörfl, Esterházygasse 1.

Okl.sz.: 304 Kelte: 1947. április 25.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkásságát az Esterházy uradalomnál mint erdőrendező kezdte. 1950-ben a megszálló orosz igazgatóság elbocsátotta.

1950-55. között az Osztrák Mezőgazdasági Minisztérium szolgálat erdők statisztikai felvételezését végzi Burgenland és Steierország területén. 1955-ben a megszálló hadsereg visszaadta az Esterházy birtokot és ettől kezdve 1982. október végéig ismét az uradalom szolgálatában állt. Itt kezdetben mint beosztott, majd mint vezető a Dörfl-i erdészethél teljesített szolgálatot. 1978-82. között az Esterházy Erdőigazgatóság vezetője Kismartonban.

1982. november 1. óta nyugállományba van.

1983-tól az eisenstadt i törvényszék igazolása alapján magyar-német tolmács és törvényszékileg elismert szakértő az erdészet, a vadászat és az ebtenyésztés területén.

Szakmai tevékenységén kívül mint a Stornó család leszármazottja festészettel foglalkozik és több kiállításon is részt vett. 1984-től elnöke az 1974-ben megalakult Oberpullendorf-i laikus festőcsoportnak. 1971. óta festményeivel rendszeres résztvevője a kiállításoknak és 1987-ben Mattersburgban egyéni kiállításon mutatta be munkáit. Németországban és Magyarországon szintén tartott kiállításokat.

Az ebtenyésztés területén is elismert szakember. 1982-93. között a drótszörű német vizsla tenyészegyesület elnöke.

8. **Páll Endre** (1923) okl. erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Léva köz. 5.

Okl.sz.: 306 Kelte: 1947. április 25.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. 1947-ben az államerdészet Lenti Erdőgondnokságánál kezdett dolgozni, mint segéderdőmérnök, majd az erdőgazdaságok megalakulásával ugyanott erdőművelőként tevékenykedett. Itt az erdeifenyő természetes felújításával és a szálfás fakitermelésben végzett eredményes kísérleteket.

1952-ben a Keszthelyi Állami Erdőgazdaság főmérnökévé nevezték ki. 1956. végén forradalmi tevékenysége miatt leváltották és alacsonyabb munkakörbe, a Zamárdi Erdőgazdasághoz helyezték át. Kiemelkedő szakmai munkássága nyomán 1960-tól erdőművelési csoportvezető, majd osztályvezető.

1970-ben az erdőgazdaságot megszüntették és Kaposvárra helyezték át, ahol 1983 szeptemberéig, nyugdíjba vonulásáig mint vadászati felügyelő dolgozott.

Szakmai írásai jelentek meg az erdőtípológia, az erdészet és vadászat témakörében. 1966-ban jelent meg első vadászati témájú könyve, amelyet további 4 követett. Több cikke és tanulmánya jelent meg az erdőgazdálkodás és a vadászat ellentétének a megszüntetése érdekében.

A megyei és országos vadászati szervezetekben is aktívan tevékenykedett, mindig a szakmai érdekeket szolgálva. Nyugállományba vonulása óta is folytatja ezt a munkát.

Szakmai tevékenységét több kitüntetéssel ismerték el. A Természetvédelmi Alapítvány oklevelét és emléklakettjét is megkapta.

9. **Pálvölgyi Lóránt** (1923) okl. erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Lackner K. u. 3.

Okl.sz.: 310 Kelte: 1947. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Már oklevele megszerzése előtt tanársegédként dolgozott Egyetemünk Erdészeti Földméréstani Tanszéken. 1949-ben az állami földmérés háromszögelő hivatalánál vállalt munkát. Elvégezte a hivatal által rendezett földmérő- és háromszögelő mérnöki tanfolyamát. 1952-ben katonai behívás útján a Honvéd Térképészeti Intézetbe került, ahol hadmérnök-századosként a geodéziai osztály vezetője, majd az intézet parancsnok technikai helyettese volt. Betegségére való tekintettel 1955. decemberében leszerelték és tartalék állományba került. Ezt követően az Állami Földmérés Fotogrammetriai Osztályán kapott munkát.

1957-től ismét Sopronban dolgozik a Földméréstan Tanszéken egyetemi adjunktusként. Sébor János professzor halála után a Győri Közúti Igazgatóságnál dolgozott műszaki ellenőrként és szakaszmérnöként, majd a Hatósági Csoport vezetője lett.

1977-ben egészségi állapota miatt rokkantnyugdíjazták. Ezután matematikát és fizikát oktatott és idegen nyelveket tanított. Szakirodalmi munkássága a mérnöki asztronómia és az asztrológia szakterületére terjed ki, ezekből egy-egy könyvet írt. Néhány szakcikke jelent meg geodéziai szaklapban.

10. **Pandula Zoltán** (1922) okl. erdőmérnök

Címe: 1125 Budapest, Szamóca u. 2/b. II/8.

Okl.sz.: 320 Kelte: 1947. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkásságát a MÁLLERD Egri Erdőgazdaságánál a Műszaki Osztályon kezdte meg, majd annak jogutódjainál beosztott

mérnök, később csoportvezető 1952. végéig. 1953-ban az Erdőgazdasági Építő Vállalatnál mint körzeti előadó dolgozott Egerben, majd 1953-ban Budapestre helyezik át az ERFATERV-hez beosztott mérnöknek. Itt 1956-tól 1964-ig dolgozott mint a magasépítési osztály vezetője, majd a kalkulációs és organizációs osztályt vezette. Ez utóbbinak később főosztályvezetője lett és ott dolgozott 1982. végén sorra került nyugdíjazásáig.

Jelentősebb szakmai munkái Egerben feltáró utak tervezése és kivitelezése a Mátrában, a Bükkben pedig a Szilvásvár- Jávorkút út műszaki ellenőre volt. Ezenkívül erdészeti lakások, üdülőtelepek, gépállomások, fagyártmány üzemek épületeinek és különböző nagyobb feltáró utaknak a tervezését végezte. Több fűrésztelep tervezésében és faipari üzemek építésénél a költségvetés elkészítésében is részt vett.

Nyugállományba vonulása után 1991. novemberének végéig is az ERFATERV-nél dolgozott.

Több szakcikke jelent meg az Erdő c. folyóiratban. Szakszervezeti vonalon és az Országos Erdészeti Egyesületben is aktív munkát végzett. Jelenleg a Szeniorok Tanácsának vezetőségi tagja.

Munkásságát három ízben az Erdészet Kiváló Dolgozója és egy alkalommal minisztériumi Kiváló Munkáért kitüntetéssel ismerték el. Szakszervezeti munkásságáért két alkalommal elismerő oklevelet kapott.

11. **Posgay István** (1921) okl. erdőmérnök

Címe: 3433 Nyékládháza, Petőfi u. 33.

Okl.sz.: 323 Kelte: 1947. október 20.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkáját az Állami Erdészetnél kezdte meg, a Váci Erdőigazgatóságnál 1950-ig dolgozott. Ezt követően az ÉM.31-es, majd az ÉM.45-ös trösztöknél dolgozott. Rövid ideig magánmérnöki praxist is folytatott. 1963-tól 1981-ig a MÁV Miskolci Építési Főnökségén dolgozott.

1981 évben mint MÁV mérnök-főtanácsos nyugállományba vonult, azóta egészségi állapota miatt munkát nem vállalt.

12. **Soós Károly** (1923) okl. erdőmérnök

Címe: 3530 Miskolc, Papszer 32.

Okl.sz.: 307 Kelte: 1947. április 25.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkásságát napszámbéres erdőmérnökként a Miskolci Erdőigazgatóságon kezdte meg. Innen 1948-ban a Miskolci Erdőfelügyelőséghez került. 1949-50-ben a Miskolci Erdőgazdasági Nemzeti Vállalatnál birtokpolitikai előadó, majd földmérő erdőmérnöki beosztással a Miskolci később a Sátorlajújhelyi Erdőrendezőségére helyezték át. Innen családi okok miatt Miskolcra erdőrendezési felügyelő beosztásba került, majd 1970-ben politikai okok miatt a miskolci MEZŐBER Vállalat Mélyépítési Osztályán dolgozik irányító tervezői beosztásban. Itt a

célcsoportos beruházások keretén belül az mgtsz-ek és állami gazdaságok telephelyének felmérési, tereprendezési és útépitési terveket készített.

1976-ban a Miskolci ÉSZAKTERV Vállalathoz helyezték át a városrendezéshez, ahol új városrészek felméréseivel, közműhálózatok megtervezésével és kitűzésével foglalkozott.

20 éven keresztül állandó igazságügyi szakértőként a földmérési ágazatban a megyei bíróságoknál működött.

Munkásságát több alkalommal pénzjutalommal ismerték el.

1983-ban nyugállományba vonult.

13. **Dr. Szász Tibor** (1923) okl. erdőmérnök

Címe: 1157 Budapest, Zsókavár u. 62. III/12.

Okl.sz.: 309 Kelte: 1947. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkáját a MÁLLERD-nél kezdte, majd innen Sopronba helyezték, az Erdészeti Kutató Intézet újjászervezésében kapott feladatot. 1949-ben kísérletügyi adjunktusként a Budakeszi Kísérleti Telep munkafiziológiai laboratóriumának és az erdészeti munkatudományi osztály létesítésével és vezetésével bízták meg. Később a telep felügyelője lett. 1970-ben megbízást kapott a fahasználati, majd 1973-ban még a közgazdasági osztály vezetésére is. 1975-ben az ERTI gazdaságtani és munkatani főosztályának vezetőjévé nevezték ki.

1962-ben "summa cum" laude egyetemi doktori cselekményt hajtott végre. 1970-ben németből állami nyelvvizsgát tett.

1983-ban nyugállományba vonult.

Tudományos tevékenysége a fahasználat szinte valamennyi részterületét felölelte. Eredményeket ért el a fakitermelő szerszámok szerkesztésében és sorozatgyártásának kidolgozásában. Az erdészeti gyakorlat még ma is eredményesen alkalmazza ezeket. A fakitermelés alkalmi munkából szakmunkává való kifejlesztésében nagy szerepe volt. A fadöntéskor fellépő minőségromlást előidéző tényezők okainak kutatásában nemzetközi szinten is jelentős eredményeket ért el. Kezdeményezője volt a komplex fakitermelési munkarendszerek hazai bevezetésének. Kidolgozta a fahasználati munkahelyek, munkaszervezetek és technológiák típusrendszerét. Az erdészeti munkák műszaki normázását megszervezte és irányította. Számos közgazdasági kérdésben is elemző-kutató munkát végzett. Az erdőgazdasági dolgozók munkavédelmi, munkaegészségügyi és szociális helyzetének javítására is kutatómunkát folytatott. Éveken keresztül végezte az erdészeti és faipari gépek munkavédelmi minősítését. Jelentős munkát végzett a korszerű fahasználati szakkifejezések megalkotásában. Létrehívta és másfél évtizeden át szervezte a fakitermelő szakmunkások országos versenyét, amelyet 1971-ben nemzetközi szintre fejlesztett. Tevételes részt vállalt az erdőgazdasági szabványok kidolgozásában, a szakmai továbbképzésben a szakmérnök oktatásban. Hazai és nemzetközi tudományos szimpóziumokon előadások tartásával vett részt. Nemzetközi kutatási információcserét épített ki.

Számos szakmai tudományos és társadalmi szervezeteknek, munkabizottságnak volt tagja és elnöke. Igen gazdag szakirodalmi tevékenységet folytatott. Önállóan 153 magyar, 4 idegennyelvű tanulmányt, 8 könyvet, 3 tananyagot írt. Társ szerzőként közreműködött 20 könyv, 8 tananyag és 14 tanulmány megírásában.

Az OEE Szeniorok Tanácsának elnöke és tagja a MTESZ Szociális Bizottságának.

14. Szircsák Ferenc (1923) okl. erdőmérnök

Címe: 1112 Budapest, Hegyalja u. 112.

Okl.sz.: 318 Kelte: 1947. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkásságát a MÁLLERD-nél napibéres erdőmérnökként kezdte meg, majd az Egri Állami Erdőgazdaságnál a kereskedelmi osztályon, később a Tiszafüredi és Pétervásári erdőgazdaságokban folytatta. Részt vett a Parád-Sándorrét-Kékes erdőgazdasági műút építésében. Ezt követően a Bélapátfalvai és a Felnémeti Erdőgazdaságnak volt a vezetője. Egerből 1950 végén az ERDŐKÉMIA Vállalathoz került, ahol mint a vállalat miskolci kirendeltségének vezetője 1952 közepéig dolgozott. Miskolcra a vállalat budapesti központjában a bányászati tevékenységet és az erdei mészégetést irányította.

Az ERDŐKÉMIA-tól az Állami Erdőrendezőség Egri kirendeltségéhez került rövid ideig, majd az Egri Erdőtelepítő Állomáshoz helyezték.

1953 tavaszán rövid ideig az Egri Erdőgazdaságnál Tisza-ártéri erdőtelepítések előkészítésében vett részt. Egerből a Mátrafüredi Erdőgazdasághoz került, ahol 1953-tól 1960-ig mint erdőművelési előadó és erdőművelési csoportvezető teljesített szolgálatot.

1960-tól 1967. végéig erdőgazdasági szakfelügyelő a Gödöllői Erdőgazdaságnál. Innen a Budapesti Állami Erdőfelügyelőséghez kap beosztást önálló irányító mérnöki munkakörbe. 1968-tól 1983-ig a HM Budapesti Erdőgazdaságnál mint erdőművelési csoportvezető tevékenykedett.

1983. november végén nyugállományba vonult.

Ezt követően még 1985. március végéig előző munkahelyén erdőművelési feladatokat látott el.

Nyugdíjasként a szakmán kívül vállalt különböző munkaköröket.

Néhány szacikk, ismeretterjesztő kiskönyv és erdőművelési irányelvek megírásával jelentkezett a szakirodalomban. Az OEE-ben mint helyi csoporttitkár hosszú ideig vállalt társadalmi munkát.

Szakmai munkásságát 7 ízben vállalati Kiváló Dolgozó, 4 alkalommal Szakma Kiváló Dolgozója, egy esetben pedig Kiváló Fásító Oklevelet és kitüntetést kapott. Az ERDŐKÉMIA Vállalat kezelésében lévő kőbányák pontos és megbízható anyagszállításáért tervhivatali elismerést és pénzjutalmat kapott.

15. **Szy Ferenc** (1923) okl. erdőmérnök

Címe: 1195 Sloan Terrace, Victoria B.C., V8Y 3C4, Canada

Okl.sz.: 317 Kelte: 1947. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkásságát a Miskolci Erdőgazdaság Erdőrendezési Részlegén kezdte meg, ahol 1953-ig dolgozott. 1953-ban az Erdőmérnöki Főiskola Növényteni Tanszékére kerül tanársegédi beosztásba. Itt növényteni gyakorlatokat vezetett és bekapcsolódott az MTA növényföldrajzi munkájába, amely során a Bükk hegység erdőtípusainak feltérképezésével foglalkozott. Kutatta az egyes erdőtípusok fatömeg és egyéb összefüggéseit.

1956-ban egyetemi adjunktusként Kanadába, British Columbiába távozott, ahol a Vancouverben székelő egyetemnek a soproni fakultásán oktatott 1960-ig. 1960-ban a British Columbia Forest Service, Victoria alkalmazásába került, ahol erdészeti alapadatok kiegészítésével és összegyűjtésével foglalkozott több mint 20 éven keresztül. Később az Erdészeti Minisztériumban az egyes erdőtípusok fafajainak növekedési és fatömeg jellemzőinek a kutatásán dolgozott.

1988-ban nyugállományba vonult. Nyugállományba vonulása után sem szakadt el az erdőtől, az őserdőket járva vadászszenvetélinek hódol.

16. **Dr. Tompa Károly** (1923) okl. erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Bajcsy-Zs. u. 7.

Okl.sz.: 308 Kelte: 1947. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Ezt megelőzően már 1946-ban a Zalacsányi Erdőgondnokságon dolgozott, majd 1947-től a Zalaegerszegi Erdőigazgatóságon vállalt munkát. 1948-tól a Szegedi Erdőgazdaságnál, 1949-től a Tompai Erdőgondnokságon és Erdőgazdaságon dolgozott mint előadó, osztályvezető és erdőgondnok. 1951-től egyetemünk Erdőtelepítéstani majd Erdőműveléstani Tanszékén egy évig tanársegéd, 10 évig adjunktus, 16 évig docens és 8 évig egyetemi tanár volt.

1985-ben nyugállományba vonult. Ezt követően mint tudományos tanácsadó további 5 éven keresztül tevékenykedett és oktatta tantárgyait. 40 éves oktató-nevelő-kutató munkája során új tantárgyakat vezetett be és adott elő. Publikációs tevékenysége kimagasló, nyomtatásban megjelent tanulmányainak és könyveinek száma 250. Ezek között kiemelkedő az Erdőműveléstan, az Erdészeti alapismeretek (három kiadásban), A fűz, Az erdészeti növénynevelés, A fa alakú fűz és az Ötven évi jegyzeteimet lapozom. Valamennyi publikációját és hazai és külföldi előadásokat is beleszámítva több mint 655 munka jelzi tudományos munkásságát.

1961-ben a kandidátusi fokozatot, 1989-ben a mezőgazdasági tudomány doktora fokozatot szerezte meg.

Társadalmi munkából mindig az átlagon felül vette ki részét. Számos hazai, tudományos, oktatáspolitikai és társadalmi egyesület titkára, ill. bizottsági tag volt és még jelenleg is vállal ilyen munkát.

Gazdag életművét több kitüntetéssel ismerték el, így megkapta az Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója kitüntetést (két alkalommal), az OEE és MEM Eredményes Fásítási Emlékérmét, 20 év az Egyetemért Emlékérmét, az Oktatásügy Kiváló Dolgozója kitüntetést, MM miniszteri dicséretet és a Munka Érdemrendet.

17. **Tóth Kálmán** (1922) okl. erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Gombóc Z. u. 4.

Okl.sz.: 316 Kelte: 1947. június 28.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. Szakmai munkásságát mint segéderdőmérnök a Lenti Állami Erdőgondnokságnál kezdte meg, majd Uzsapusztán az Erdei Szakmunkásképző Iskolát vezette. 1949-ben Sümegen erdőgondnok, majd 1950-ben ismét Lentibe került, ahol mint műszaki előadó vállalt munkát. A megalakult Erdőgazdasági Építő Vállalatnál mint építésvezető útépítéseket, magas- és mélyépítéseket végzett Lentiben, Parádon és Szilvásváradon. A vállalat megszűnésével 1954-ben átkerült a Borsodi Mélyépítő Vállalathoz. Itt 1954-től 1959-ig mint főépítésvezető közvetlenül irányította Ózd, Kazincbarcika és Diósgyőr mindenfajta ipari létesítményeinek csatorna, derítő, kábelakna, gépalapozások, így többek között a Diósgyőri nagykohó mélyépítési munkáit.

1960-ban átkerült az Aszfaltútépítő Vállalathoz, ahol külföldi kiküldetésében Irakban a Bagdad-Kut-i útépítésben mint szakaszmérnök dolgozott. Két év alatt 128 km-es utat épített, amiért kormánykitüntetést kapott. Hazatérve az UVATERV-nél mint brigádvezető utat és vasutat tervezett.

1966-ban Indiába küldik ki, ahol egy érintetlen dzsungelben egy hegy tetejéről vasércet kellett a völgybe leszállítani. Ennek során 12 óriás szállítószalagot épített ejtőtornyokkal, törőkkel, tárolókkal és ércdúsító helyekkel. Itt bemérési és betonozási munkákat végzett.

1967-ben hazatért, de még abban az évben kiment Nigériába, és mint állami mérnök, később főmérnök dolgozott. Itt egy Dunántúl nagyságú területen utakat, közműveket, mélyfúrású kutak építésének szervezését, valamint vállalatok műszaki és költségellenőrzését, a meglévő létesítmények zökkenőmentes üzemeltetését látta el. 7 év alatt az állami főmérnöknek műszaki tanácsadója is volt sok kérdésben.

1974-ben ismét az UVATERV-nél mint műszaki-gazdasági tanácsadó dolgozott, elsősorban a Tripoli-Sfax vasúttervezés koordinálásán. Ennek során mintegy 10 alkalommal volt Libában 1-4 hónapos időtartammal a tárgyalások és a geodéziai kitűzések ügyében. Közben Jordániában az Amman-Jordán völgy közötti út lehetséges nyomvonalára kértek szakértői véleményt.

1982-ben nyugállományba vonult.